

[Oluf Pedersen.]

er jo ophavsmand til den fjollede bundne opsparing, hvorefter man tager pengene fra banker og sparekasser for at binde dem i nationalbanken, og nu vil han have statsfinansiering, ved hjælp af hvilken han vil have dem øst ud igen. Det ærede medlem burde være klar over, at den her foreslåede statsfinansiering skal medføre en ganske tilsvarende nedgang i lån fra anden side.

Nu kan det godt være, at det ærede medlem vil trøste sig med, at det store flertal her i salen ikke er klogere end han. Jeg tør ikke sige, om det er rigtigt. Jeg har set for nylig, at det ærede medlem hr. Bollerup Madsen ifølge sit partiblad „Ny Tid“ har sagt — jeg beder om tilladelse til et citat —:

„Der er da også stadig et underskud på vor handelsbalance på 1200—1400 mill. kr., så der er intet at prale af“.

Man lægger måske mærke til ordet „stadig“, d. v. s. at den kritik, der ligger heri, både gælder den politik, der blev ført af ministeriet Hedtoft, og den, der bliver ført af ministeriet Erik Eriksen, og det er vi forsåvidt ikke uenige om. Derimod fortalte han på trods af min dokumentation her i tinget, som ikke burde være ham ubekendt, at der var fremkommet et stort tab ved fedtstofrationeringens ophævelse, til trods for at den bevirkede nedgang i forbruget af det vitaminfattige fedt og en tilsvarende stigning for den vitaminiserede margarine, som kun kostede det halve. Men hvis det ærede medlems udtalelse var udtryk for, hvad socialdemokratiet mener, og jeg går ud fra, at det ikke er noget, han selv har fundet på, spørger jeg: Hvor tør socialdemokratiet udfra denne betragtning nu gå ind for øget pengeudpumpning, en pengeudpumpning, som sluger hver eneste øre af det, der blev suget ind ved den bundne opsparing? Man kan rejse det spørgsmål, om det ærede medlems tale og forøvrigt også den tale, det ærede medlem hr. H. C. Hansen har holdt, skal være indledning til en ny straffeekspedition imod den arbejdende befolkning i fortsættelse af den bundne opsparing; jeg tænker her på en ny varefordyrelse igennem forhøjede toldsatser — det hele hænger jo sammen. Er det virkelig meningen, at betingelsen for at videreføre liberaliseringen, efter at man nu har foretaget denne pengeudpumpning af Marshallhjælp, skal være en ny omgang toldbeskyttelse? Jeg spørger, fordi der må jo være en baggrund for det ærede medlem hr. Bollerup Madsens tale. Hvorfor skulle han ellers fortælle den røverhistorie om et

underskud på handelsbalancen? For det første er underskuddet jo kun henholdsvis halvdelen og $\frac{1}{3}$ af det, han fortæller, og dernæst er det jo ikke underskuddet på handelsbalancen, men underskuddet på betalingsbalancen, der er afgørende, og underskuddet der var i 1950 ifølge oplysningerne fra statistisk departement på 373 mill. kr., omsat i større lagre, og for 1951 var der et overskud på 55 mill. kr. Der er dog forskel på det og den historie, som det ærede medlem fortalte. Der må være en begrundelse for at fortælle noget så ganske urigtigt.

I fjor fortalte ministeriets medlemmer lige fra den højtærede indenrigsminister til selve finansministeren, at det stod slet til. Det var indledningen til den største skatteudskrivning, som vi nogensinde har været ude for. Man forhøjede skatterne med ca. 1 000 kr. pr. familie, og så gav man os den bundne opsparing som tilgift. Man havde fået den idé: jo mere ondt, desto bedre. Større skatter og bunden opsparing var udtryk for den største statsmandskløgt, fortalte man befolkningen. Det gjorde ondt, sagde statsministeren, men det er bevis for, at det er godt. Ja, hvis skatter er udtryk for visdom, må man også sige, at så har vi en meget vis finansminister. Vi får åbenbart 1 milliard i nye skatter, hver gang han er der. Nu ved jeg godt, at den højtærede finansminister ikke er ukyndig. Jeg er sikker på, at hvis vi ikke havde bibeholdt den bundne opsparing, ville ministeren ikke være gået med til den her foreslåede pengeudpumpning; de to ting hører sammen. Men så er det, jeg spørger: Havde det da ikke været bedre at lade pengene blive ude i banker og sparekasser, og tror man ikke, at den frivillige opsparing med fri dispositionsret havde givet lige så stor opsparing som den tvangsopsparing, man lavede?

Så rejser jeg det næste afgørende spørgsmål: Skal det virkelig være bedre med statsfinansiering? Ja, jeg ved, at vi her i salen har venstremænd, der lovpriser statsfinansieringen. Hvad sagde ikke det ærede medlem hr. Øllgaard — og jeg ved også, at det ærede medlem ikke er ene, der er tilsyneladende mange socialister indenfor venstre, så mange, at de udgør et flertal med den store planøkonom, den højtærede finansminister, i spidsen. Nu er jeg jo ikke den eneste, som har den opfattelse, at den højtærede finansminister nærmest er socialdemokrat, det står også i den artikel i „Nationaltidende“ i dag, og jeg er ikke uenig med „Nationaltidende“ i alt, hvad bladet skriver — det er jo et af regeringens organer, som har adgang til at kende det måske mere nøje